

Apáthy István nevét viseli a szegedi KISZ-kollégium

Vasárnap bensőséges avatóünnepséget rendeztek

Százhuszonnyolc orvos- és gyógyszerészhallgató talált otthonra a Beloiannisz téri emeletes épületben, ahol a tanév elején megnyitott a szegedi KISZ-kollégium. Ez a kollégium az első az országban, amely a KISZ szervezésében nyitotta meg kapuit, s mint ilyen, különleges követelményeket is támaszt tagjaival szemben. Legfőbbként azt, hogy szakmai téren élenjárók legyenek, éppen ezért csak kiváló, jó és teljes előmenetelű fiatalok lehetnek tagjai, de ezenkívül éppen olyan fontos, hogy világméretű téren is a lealkalmazottak legelőkelőbbek legyenek, kivégyék részüket a KISZ munkájából. Példaképüknek tekintik az olyan haladó világnézetű, kiváló tudóst, mint amilyen az 1922-ben elhunyt, hosszabb időt át Szegeden tevékenykedett Apáthy István volt, akiről éppen ezért neveztek el kollégiumukat.

Az évvel ezelőtt Szegeden működött NÉKOSZ orvoskollégium is Apáthy István nevét viselte. A NÉKOSZ hagyományából egyébként néhány ma is megfelelő felhasználást a kollégium felépítésénél, így legfőbbként a diákonkormányzat gondolatát. Ez azt jelenti, — amint a vasárnapi ünnepélyes avatóünnepségen László Ferenc megnyitóját után Lakatos László, a kollégium szí-

goló-orsos igazgatója elmondotta —, hogy tisztán, a hallgatókból választott vezetőség áll a kollégium élén. Ezenkívül kisebb csoportokat, úgynevezett szövetkezeteket hoztak létre a kollégiumon belül, amelyek a közös munkát, a problémák közös megoldását segítik elő. A hallgatók szervezett közösségi életet élnek: rendszeres kollégiumi napokon vesznek részt közös előadásokat hallgatnak meg, kirándulásokat, táncesteket rendeznek. Legutóbbi kirándulásukon a deszki szanatóriumot látogatták meg. Elhatározták, hogy rövidesen közös kulturális estet rendeznek valamelyik szegedi gyár KISZ-szervezetével is.

Az igen szép programhoz Berecz János, a KISZ Országos Szervező Bizottsága nevében kívánt sok sikert, majd Jáki Gyula, az Orvostudományi Egyetem dékánja figyelmeztette a kollégistákat, hogy az ország első KISZ-kollégiumi tagsága ne csak jogos büszkeséggel töltse el őket, hanem állandó kötelességteljesítő munkára is serkentsék. Egyben a professzori kar nevében — amelynek több tagja lesz jelen az avatóünnepségen — segítségét ígérte meg az új kollégiumnak.

A Szegeden tartózkodó latin-amerikai diákküldöttség nevében Jorge Insunza is

felszólalt, és szeretettel köszöntötte a kollégium tagjait. Örömet fejezte ki a magyar fiatalok sikerei felett, s hangsúlyozta, hogy ezek a sikerek az ő harcukat is segítik a békeért, a harmadik világháború megakadályozásáért.

A kollégisták munkájához segítséget nyújt a továbbiakban is az Orvostudományi Egyetem pártbizottsága, amelynek jelentős szerepe volt az újszerű intézmény megteremtésében. Ezt a segítséget ígérte meg a pártbizottság nevében dr. Szilárd János elvtárs, s hasonlóan segítségéről biztosította a fiatalokat, a városi KISZ-bizottság nevében Sinos Géza elvtárs is, akik a többi meghívott vendégekkel együtt kedves, bensőséges estét töltöttek a kollégium fiataljai között az avatóünnepség alkalmából. A kollégisták rövid, de színes műsorral is szórakoztatták a megjelenteket: Filep Klára a „Himnusz az emberhez” című Juhász Gyula-verset szavalta. Szeged Tamás művészi hegedűjátékkal adta elő Csaiikovszkij Canzonettáját és Chopin Nocturne-jét Rózsa Marianne stílusos zongorakísérettel, majd népi tánc és Gál István erőteljes toborzója fejezte be a műsort, amely után még hosszan, sokáig szórakoztak együtt a fiatalok és vendégeink.

Miért irányítanak Debrecenből egy fontos szegedi vállalatot?

Négyszáz dolgozó marad ebéd nélkül a bürokrácia miatt

A tanácsos gazdasági önállóságához elengedhetetlen követelmény, feltétel: kezelésébe adni a helyiipari jellegű vállalatokat. Szeged város tanácsának végrehajtó bizottsága kérelemmel fordult a Minisztertanáchoz; néhány fontos vállalatot saját irányítása alá kért. Többek között az Üzemélelmezési Vállalat szegedi kirendeltségét is — természetesen az eddigi állami dotációval együtt — melynek központja jelenleg Debrecenben van. Hogy milyen üdvös lenne, ha a tanácsoshoz tartozna, a tanács irányítaná, — nézzünk néhány »leleplező«, érvelő példát:

Ne tegyék őket az »utcára«

A Ruházati Bolt, a Magyar Nemzeti Bank, az Állami Szabószék és még jó néhány vállalat vezetői küldöttséget küldtek az Üzemélelmezési Vállalat szegedi vezetőihez és jogosan követelték, hogy 3-4 év után — ez idő óta esznek az Üzemélelmezési Vállalat konyhájáról — ne tegyék őket »az utcára«, adjanak ebédet. Négyszáz szegedi dolgozó van szó. A vállalat szegedi vezetői csupán sajnálkoznak, de segíteni nem tudnak.

Nem, mert az Igazságügyi jogos indokok alapján felmerült az ebédelőknek. Az Igazságügyi ebédlőjében mindössze 14 szék van, tehát egyszerre 56 ember ebédelhet itt. Ezt a konyhát és ebédlőt az igazságügyi dolgozók részére építették és kapacitása nem bírja el a 675 étkezőt. Négyszáz tizenegyen ebédelnek bent. Ezt a nagy létszámot lehetetlen elhelyezni a kis ebédlőben. A kilakoltatás tehát jogos.

Nekik nem sürgős

A kirendeltség vezetői jelentették vállalatuk vezetőinek ezt a számukra — de különösképpen a 400 ebéd nélkül maradt dolgozó számára — sajnálatos eseményt. »Nézzetek körül, keressenek megfelelő helyiséget« — szöjt az utasítás. Hamarosan találtak megfelelő helyiséget. A Dózsa Sportklub ebédlő helyiségét vezetőik szívesen átadják az Üzemélelmezési Váll-

alatnak — természetesen bérbe. Megkötötték a szerződést, tehát minden rendben van, el tudják helyezni az étkezőket. Sajnos nem ilyen egyszerű a dolog. Hiszen a központ Debrecenben van. Előbb látni kívánják a helyiséget, majd csak aztán utasítják a vezetőt, írja alá a szerződést. Az a baj, túl messze van Debrecen és nehezen lehet megtalálni a Szeged felé vezető utat. A szegedi vezetők hiába kérik, sürgetik az ügy elintézését, a debrecenieknek nem sürgős. Nem viselik szívükön a 400 ember kérését.

Miért romlott meg tavaly a burgonya?

Sajnos, nem ez az első eset, amikor a debreceni központ nem segít Szegeden. Az üzem fennállása óta állandó fokozatos sárgallal felépített eukrasziumukat 12 büféjével át kellett adniok a vendéglátó vállalatnak. A szakszervezeti székükben megszűntették az ebédlőjüket. Kezdetben 9 ezer ember étkezett a vállalatnál, jelenleg 5-6 ezer, minusz 400. Az étel minősége nem rossz, de még jobb lehetne, ha a központ megadná az általa annyiszor hangoztatott önállóságot a sze-

gedi vállalatnak. A központ vásárol számukra — rossz árú. Tavaly például a burgonya 50 százaléka megromlott. Sokkal szebb árú tudnának itt helyben vásárolni és a szállítási költséget is megtakaríthatnák.

Talán a hegemoniát féltik?

Es vajon, miért késlekedik a központ jóváhagyni az általa kért tervrajzot és költségvetést? Még májusban elkészült a Jósika utcai központi konyha mellett levő üres lakrész átalakítási terve, kevés költséggel — 12-15 ezer forint — modern, 120 embert befogadó ebédlőt tudnának kiképezni. Az ebédlő felépítésével megoldódna a helyiséghiány. De úgy látszik, nem szívesen építkeznek Szegeden. Talán a hegemoniát féltik a debreceni vezetők?

Minden feltétel megvan ahhoz, hogy Szegeden önálló üzemélelmezési vállalat működjen. De addig is, míg Debrecen közösködnek, sürgősen oldják meg a 400 ember ebéd-problémáját. Igen helyesnek tartanánk és javasoljuk is, hogy a Belkereskedelmi Minisztérium közzétegye a főosztály vizsgálja felül ezeket a visszasságokat.

Megkezdődött az új tanév a marxista-leninista esti egyetemen

Bensőséges hangulatú ünnepséggel kezdte meg a marxista-leninista esti egyetem 1957-58-as munkáját Szegeden. A megnyitón, melyet tegnap a Kálvin téri pártklub tartottak, az esti egyetem 320 hallgatója vett részt, akik közül az első évfolyamon 250-en kezdtek meg a tanulást.

Az ünnepséget Szabó Gáborné elvtársnő, a városi pártbizottság munkatársa nyitotta meg. Üdvözölte Fehér Lajos elvtársat, a megyei pártbizottság másodtitkárát és a megjelent hallgatókat. Ezután Fehér Lajos elvtárs, a megyei pártbizottság másodtitkára adott a hallgatók számára politikai beszámolót. Kiemelte a propaganda-

munka szerepét, hiszen feladatainkat politikai felvilágosító munka nélkül nem végezhetjük el. Az elméleti munka megvalósítása nélkül nem tudunk megküzdeni — mondotta — az ellenforradalom után még ma is ható burzsoázis nézetekkel, a nacionalista, sovinszta hatással, a demokrácia fogalmának néoellenes kiforgatásával, az »osztály nélküli nemzet«, az »egységes nemzet«, a »minden magyar testvér« veszélyes jelszavaival és a szociális demagógiával. Fehér elvtárs nagy tetszéssel fogadott beszámolója után az évfolyamokat tájékoztatták az oktatás rendjéről, s a hallgatókra váró feladatokról.

Már működik egy televíziós készülék Szegeden

Budapest kísérleti adását és Pozsonyt lehet fogni

A »közönséges« rádiókészülékek akkor se mennek ki »divatból«, ha a televízió, az erős konkurens végérvényesen meghódítja majd az embereket. A rádióknak továbbra is megmarad majd az a szerepe, ami eddig volt, legálábbis erről győzött meg bennünket Szaniszló Béla, a RÁVEL szegedi kirendeltsége vezetőjének lakásán az első »fecské«, az első televíziós vevőkészülék, amely... No, de erről beszéljen inkább a szakember, Szaniszló Béla.

A magyar vevőkészülékek igen jók

— A köztudatban az a hír terjedt el, hogy csak az adóállomás, magyar vonatkozásban Budapest és környékén lehet az adásokat fogni. Ez nagyjából így is van, mivel a televíziós vétel hatótávolsága elméletileg a horizontális látóhatár, amely körülbelül száz kilométernek felel meg. Ennek ellenére lehet vételt biztosítani különlegesen kiképzett és méretezett antennával és nagy érzékenységgel vevőkészülékkel. Ennek a követelménynek pedig teljesen megfelel az Orion által gyártott AT 501-es típusú készülék, amely legtöbb külföldi készüléknél is érzékenyebb.

Szabadon itt rögtön meggyezni, hogy a magyar gyártmányú készülék dicsekedése nagyon is reális, hiszen a lengyel kormány által nemrégiben kiírt nemzetközi pályázat eredményeként az Orion nagyarányú megrendelést kapott Varsóból, ahol a szaküzletekben azóta megjelentek az Orion AT 501-es kiváló készülékek.

A RÁVEL felkészült

A beszélgetésből ezután megtudjuk, hogy a Magyar Posta RÁVEL részlege — amely országosan a rádió és elektroakusztikai berendezések javítását végzi — látva a televízió óriási léptéit, minden kirendeltségét egy-egy szakembert meghívva négyhetes elméleti és gyakorlati »televíziós iskolá«-ra, hogy majd üzembehelyezzék és szükség esetén javítani tudják a készülékeket az egyre szélesedő térhódításban. Ezt

követően szerelték fel kísérletképpen Szaniszló Béla lakásában is Szegeden az első vevőkészüléket.

— A jelenlegi vételviszonyok mellett — Budapest állandóan, Pozsony pedig időnként fogható — a helyszíni közvetítések elfogadhatóan vehetők. Ehhez természetesen tudni kell azt is, hogy a Száchenyi-hegyi kísérleti televíziós adóállomás csupán egy és félkiló wattos erővel sugároz. A filmek közvetítési viszonylag gyengébbek, ami azzal is magyarázható, hogy a filmközvetítések technikájának a felbontásánál még nehézségek vannak, s azonkívül a filmek anyagának minősége is nagymértékben befolyásolja a közvetítést, illetve a vételek tisztaságát. Ugyanis a filmen lévő képeket fel kell bontani egy bizonyos berendezés segítségével elektromos rezgésekké, s itt a film szűrkesége vagy élessége a domináns. A helyszíni közvetítéseket a Magyar Televízió úgynevezett Pay-féle felvevőberendezéssel végzi, amelynek sokkal jobb a képbotása. Ezt — Budapesttől 180 kilométeres távolságból — itt Szegeden is tapasztalhatjuk jó, elfogadható képen és hangban.

A nappali vétel még gyenge

S vajon — adás esetén — a nap bármely időszakában jók a vételi lehetőségek? — Sajnos még nem — mondja Szaniszló Béla. — A nappali vétel lehetőségek gyengék, amit bizonyít az is, hogy a közelmúltban lezajlott nemzetközi futballmérkőzéseket nem lehetett megfelelően fogni a Népstadionból. Ez azonban csak időleges probléma, hiszen már épül, s még ebben az esztendőben megkezdődik a korszerű, 30 kw-os magyar televíziós adóállomás, amely a mostani egy és félkilowattoshoz viszonyítva erősen megnöveli majd a vétel lehetőségeket.

Érdemes tehát már jelőre tervezni, annál is inkább, mivel azt is megtudtuk a riport írása közben, hogy szerelnek Szegeden a második televíziós vevőkészüléket is, mégpedig a Csongrád megyei

Vas- és Műszaki Nagykereskedelmi Vállalat részére. Sőt további megrendelések és szerelések is folyamatban vannak, például Hódmezővásárhelyen és Kisteleken. Mindebből pedig kitételek: ha nemzetközi viszonylatban egy kicsit el is maradtunk a televíziós adóállomás építésével, az óriási léptekkel lépő mai fejlődésünk minden bizonnyal megszünteti az elmaradást.

(di)

Latinamerikai diákküldöttség Szegeden

Vasárnap este háromtagú latinamerikai diákküldöttség érkezett Szegedre: Jorge Insunza és Jorge Munox chilei mérnök-hallgatók, valamint Jorge Reina hondurasi joghallgató. Azért érkeztek Magyarországra, s így Szegedre is, hogy megismerkedjenek a magyar egyetemi diákság jelenlegi helyzetével, összehasonlítást tegyenek a felszabadulás előtti lehetőségeikkel. Tájékoztató akarnak a latinamerikai diákszövetség megbízásából arról, hogyan élnek a magyar diákok, különösen azért, mert az amerikai imperialista propaganda a legkülönbözőbb tévhíreket terjesztette el hazánkról, s a magyar ifjúságról. Rövid itt tartózkodásuk alapján is kijelentették, hogy úgy látják, Magyarországon igen gazdag kulturális, művelődési lehetőségeket biztosítanak a diákságnak.

Vasárnap este — amint lapunk más helyén írunk róla — részt vettek a szegedi KISZ-kollégium avatásán, hétfőn pedig több egyetemi intézményt látogattak meg Szegeden, többfelé beszélgettek egyetemi hallgatókkal, s találkozókon vettek részt a diákság képviselőivel.

I. HÁSER: Svejk

(189) Kolár főhadnagy aztán elmesélte, hogy mi a módja a spórolásnak. Ellopnak az ezredtől hat-ezer koronát, zsebre vágják, majd következetes logikával parancsba adják minden konyhának, hogy naponta vonjanak le minden ember kosztjából három gramm borsot.

Egy hónap múlva ez már fejenként kilencven grammot tesz ki, és így minden század-konyhán legalább tizenhat kiló spórolt borsónak kell lennie; ezt persze számonkérlik a szakácsoktól.

Kolár főhadnagy csak úgy általában említett meg Wolfnak néhány esetet, amelyre feljegyelt. De nem volt kétes, hogy az ilyen esetek száma végtelen az egész hadigazgatásban. Valamilyen szerencsétlen század számvivő őrmesterénél kezdődik a dolog és egy tábornoki vállpántos hörcsögnél ér véget, aki buzgón gyűjti készleteit a háború utáni télre.

A háború a lopásban is bátorságot követelt. A hadbiztosok gyöngéd szeretettel néztek egymásra, mintha azt akarnák mondani: »Egy test és egy lélek vagyunk, lopunk, pajtás, csalunk, testvér, de hiába, nehéz az ár ellen úszni. Ha te nem vágod zsebre, zsebre vágja egy másik s még azt mondja rólad, hogy azért nem lopsz, mert már eleget harcoltál!«

A vagonba belépett egy piros és arany lamposos úr. Ismét egy tábornok azok közül, akik ellenőrző körírtan jártak az őrses vonalakon. — Üljenek le, uraim — intett barátságosan a tiszték felé; látszott rajta, mennyire örül, hogy megint sikerült meglepnie egy transzportot, amelyről maga sem tudta, hogy itt fog állni. Amikor Sagner kapitány jelentést akart tenni, csak legyintett!

denki a latinára, takarodót fúvatni, aztán aludni, ellenőrizni, hogy ki nem alszik. Megbűntetni! Igen! Ez minden? Vacsoraszítás hat órákor. Most valami műbeli dologról beszél, valamiről, ami nem történt meg, aminek semmi köze se volt a valósághoz. Úgy állt itt a tábornok úr, mint egy kísértet a negyedik dimenzió birodalmából.

— Vacsoraszítás hálkor — folytatta, az órájára nézve, amely esti tizenegy óra tíz perccel mutatott. — Um halb neun Alarm, Latininscheissen, dann schlafen gehen. (Fél kilenckor riadó, szarás a latinára, aztán aludni.) Vacsorára itt krumpis gulyást, tizenöt deka ementáli sajt helyett, hat órákor.

Aztán készletet parancsolt. Sagner kapitány tehát ismét riadót fúvatott, s az ellenőrző tábornok, miközben a zászlóalj felsorakozását nézte, ide-oda sétált a tisztekkel, szüntelenül beszélt hozzájuk; miny holmi időutálkhoz, akik nem tudják azonnal felfogni a szavai értelmét, és folyton az óráját mutatta:

— Also, sehen Sie. Um halb neun schweissen, und nach einer halben Stunde schlafen. Das genügt vollkommen. (No hát, látják kérem. Fél kilenckor szarni és egy félóra múlva aludni. Ez tökéletesen elegendő.) Ebben az átmeneti időben a legénységnek különben is hűg a széklete. Különös súlyt helyezek az alvásra. Ez ad erőt a további menetekhez. Amíg a legénység a vonaton tartózkodik, ki kell pihennie magát. Ha a vagonokban nincs elég hely, a legénység partienweise (Csoportonként) alszik. A legénység egyharmada kényelmesen fekszik a vagonokba és kilenctől éjjelig alszik, a többiek pedig állnak és nézik őket. Aztán az első kialudt csoport átadja helyét a második harmadnak, amely éjjeltől hajnali háromig alszik. A harmadik csoport háromtól hatig alszik, aztán ébresztés, és a legénység megmosdik. Menet közben a vagonokból nem ki-ugrál-ni! A transzport elé járőröket állítani, hogy menet közben a legénység ne ug-rál-jon ki! Ha egy karóának az ellenség téri el a lábát... — A tábornok a lábára ült — ... az dicsekedés dolog, de menetet közben fölösleges ugrálás folytan megnyomorodni, az üntetendő.

(Folytatjuk)